

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 9 kwietnia 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Sędzia Sądu Najwyższego

Beata Gudowska

Protokolant:

Małgorzata Beczek

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2001 r. na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek kasacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 września 2000 r.,

p o s t a n o w i ł :

o d r z u c i ć k a s a c j ę.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 15 września 2000 r. Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację ubezpieczonego M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 maja 2000 r.

W kasacji ubezpieczony podniósł podstawę przewidzianą w art. 393¹ pkt 2 KPC i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu

Okręgowego oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy stwierdzić że zaskarżony kasacją wyrok Sądu Apelacyjnego został wydany w dniu 15 września 2000 r., a więc do postępowania kasacyjnego – także do złożenia i, ewentualnie, rozpoznania kasacji – mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu, nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2000 r. (por. też art. 5 ust. 2 i art. 6 tej ustawy).

Zamianom w kodeksie postępowania cywilnego w zakresie unormowania dopuszczalności kasacji towarzyszą zmiany konstrukcyjne kasacji jako środka odwoławczego. Ustawodawca, aby dodatkowo podkreślić publicznoprawny cel funkcjonowania kasacji, uczynił jednym z jej istotnych elementów obowiązek przedstawienia przez skarżącego argumentów przemawiających za dopuszczeniem kasacji do rozpoznania. Tak więc, zgodnie z art. 393³ § 1, kasacja – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany – powinna zawierać także przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Z wyraźnego rozgraniczenia wymagań stawianych kasacji w art. 393³ KPC należy wywodzić, że wymienione w § 1 pkt 3 tego przepisu przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji stanowi jej wymaganie konstrukcyjne, którego spełnienie sprawia, że podejmowana przez stronę czynność procesowa nosi cechy kasacji (jest kasacją), a nie jest to wymaganie stawiane kasacji jako pismu procesowemu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, pochodzącym zarówno z okresu obowiązywania kodeksu postępowania cywilnego z 1930 r., jak i z okresu po dniu 1 lipca 1996 r., przekonywająco i jednoznacznie wyjaśniono, że braki kasacji w zakresie elementów konstrukcyjnych powodują, iż kasacja jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, i w związku z tym podlega odrzuceniu a limine (por. np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1936 r., C.II. 859/36, Zb. Urz.1937, poz. 109, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1936 r., C.II.1811/36, „Przegląd Prawa i Administracji im. E.Tilla” 1937, nr 2, poz.

118, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C.III.319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 albo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

W tym stanie rzeczy, kontynuując przedstawiony wyżej kierunek judykatury, należy wyrazić pogląd, przedstawiony już i wszechstronnie uzasadniony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 51), że nieprzedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji powoduje odrzucenie kasacji bez wzywania o uzupełnienie tego braku.

Z tych względów, stwierdziwszy, że w kasacji wniesionej przez ubezpieczonego nie zostały przedstawione okoliczności, o jakich mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 393⁷ § 2 KPC).